

B”H

Likkutei Sichos Source Sheet

Volume 17 | Balak | Sicha 4

(1) שולחן ערוך ריש סימן רפ"ד

מפטירין בנביא מעניינה של פרשה

We conclude in the Prophets based upon the subject of the parashah,

(2) שולחן ערוך אדמו"ר הזקן סימן רפ"ג

אף שנתקנו הגאונים להוציא לכל יום טוב ספר שני לקרות בפרשת המוספים – בשבת לא תקנו כן, מפני שבפרשת מוסף השבת אין בה אלא ב' פסוקים בלבד, ואין קורין בתורה פחות מג' פסוקים, כמו שנתבאר בסמן קל"ז. ועוד, לפי שצריך להפטיר בנביא בכל שבת מענין הפרשה שקרא ממנה המפטיר, ואם יקרא במוסף שבת – יצטרך להפטיר מענין שבת, ויהיו כל ההפטרות של כל השנה בענין אחד, מה שאין כן כשקורא בפרשת השבוע – יפטיר בכל שבת מענין אותה הפרשה:

Although the Geonim ordained that a second Torah scroll should be taken out on every festival to read the passage describing the Mussaf offerings of that day, no such ordinance was enacted for Shabbos. [The rationale is that] the passage describing the Mussaf offering of Shabbos contains only two verses, and no fewer than three verses may be read from a Torah scroll, as stated in sec. 137. Moreover, the Haftarah read on every Shabbos has to share the theme of the Torah reading from which the maftir is read. If the maftir would read the passage describing the Shabbos Mussaf offerings, the Haftarah would [consistently] have to focus on the theme of Shabbos. Thus, all the Haftaros of the entire year would share the same theme. In contrast, when [the maftir] reads from the weekly Torah reading, the Haftarah will reflect the theme of that particular Torah reading.

(3) מיכה ו', ה'

עמי זכר-נא מה-יעץ בלך מלך מואב ומה-ענה אתו בלעם בן-בעור מן-השטים עד-הגלגל למען דעת צדקות יהוה:

My people, remember now what Balak king of Moab planned, and what Balaam the son of Beor answered him. From Shittim to Gilgal, may you recognize the righteous deeds of the Lord.

4 מיכה ה', ו'

וְהָיָה | שְׂאֵרֵי יַעֲקֹב בְּקֶרֶב עַמִּים רַבִּים כְּטַל מֵאֵת יְהוָה כְּרִבִּיבִים עַל־יַעֲשֹׁב אֲשֶׁר לֹא־יִקְוָה לְאִישׁ וְלֹא יִחַל לְבַנּוֹ
אֲדָם:

And the remnant of Jacob shall be in the midst of many peoples-like dew sent by the Lord, like torrents of rain upon vegetation that does not hope for any man and does not wait for the sons of men.

ב

5 צפניה ג', ט'

כִּי־אֲז אֶהְפֹּךְ אֶל־עַמִּים שְׂפָה בְרוּרָה לְקוֹרֵא כָּל־ם בְּשֵׁם יְהוָה לְעַבְדּוֹ שִׁגְמוֹ אֶחָד:

For then I will convert the peoples to a pure language that all of them call in the name of the Lord, to worship Him of one accord.

6 מיכה ה', ז'ח'

וְהָיָה שְׂאֵרֵי יַעֲקֹב בְּגוֹיִם בְּקֶרֶב עַמִּים רַבִּים כְּאַרְיֵה בְּבֵהֶמֹת יַעַר כְּכִפִּיר בְּעֵדְרֵי־צֹאן אֲשֶׁר אִם עָבַר וְרִמַּס וְטָרַף וְאִין
מִצִּיל:

And the remnant of Jacob shall be among the nations, in the midst of many peoples-like a lion among the beasts of the forest, like a young lion among the flocks of sheep, which, if it passes through, treads down and tears in pieces, and no one [can] save anything.

תִּרְם יָדְךָ עַל־צָרֶיךָ וְכָל־אֹיְבֶיךָ יִכְרֹתוּ:

Your hand shall be raised above your oppressors, and all your enemies shall be destroyed.

7 מיכה ה', י"א/י"ב/ג'

וְהִכַּרְתִּי כְּשָׁפִים מִיָּדְךָ וּמַעֲוֹנִים לֹא יִהְיוּ־לְךָ:

And I will destroy sorcery from your hand, and you will have no soothsayers.

וְהִכַּרְתִּי פְסִילֶיךָ וּמַצְבֹּתֶיךָ מִקֶּרְבְּךָ וְלֹא־תִשְׁתַּחֲוֶה עֹד לְמַעֲשֵׂה יָדֶיךָ:

And I will destroy your graven images and your monuments from your midst, and you shall no longer prostrate yourself to your handiwork.

וּגְתִשְׁתִּי אֲשֵׁרֶיךָ מִקֶּרְבְּךָ וְהִשְׁמַדְתִּי עָרֶיךָ:

And I will uproot your asherim from your midst, and I will destroy your enemies.

8 סוף פרשת חוקת

וַיִּסְעוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּחֲנוּ בְּעַרְבֹת מוֹאָב מֵעֵבֶר לְיַרְדֵּן יֵרִיחוֹ:

The children of Israel journeyed and encamped in the plains of Moab, across the Jordan from Jericho.

9 נדרים כ"ב, ב'

אמר רב אדא ברבי חנינא אלמלא (לא) חטאו ישראל לא ניתן להם אלא חמשה חומשי תורה וספר יהושע בלבד
שערפה של ארץ ישראל הוא מאי טעמא כי ברב חכמה רב פעס

Rav Adda, son of Rabbi Hanina, said: Had Israel not sinned in earlier times they would have been given the five books of the Torah and the book of Joshua alone. They needed the book of Joshua because it includes the arrangement of Eretz Yisrael. Since it contains the division of Eretz Yisrael among the tribes, it was required for all generations, but the other books of the prophets primarily detail the history of how Israel angered God and He sent prophets to admonish them. What is the reason, i.e., what is the allusion to this idea? It is stated: "For in much wisdom is much vexation" (Ecclesiastes 1:18). All the wisdom that the Jews possess from the books of the Bible is the result of their angering God.

ג

10 ירמיה י"ז, ה'ז'

כֹּה | אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי אֶרֶץ הַגִּבּוֹר אֲשֶׁר יִבְטַח בְּאָדָם וְשָׁם בָּשָׂר זָרְעוּ וּמִן־יְהוָה יִסּוּר לְבוֹ:

So says the Lord: Cursed is the man who trusts in man and makes flesh his arm, and whose heart turns away from the Lord.

בְּרוּךְ הַגִּבּוֹר אֲשֶׁר יִבְטַח בַּיהוָה וְהָיָה יְהוָה מְבֹטָחוֹ:

Blessed is the man who trusts in the Lord; the Lord shall be his trust.

11 יבמות ס"א, ריש עמוד א'

קָבְרֵי גוֹיִם אֵינָן מְטַמְּאִין בְּאֵהָל, שְׁנֵאמַר: "וְאַתָּן צֹאנִי צֹאן מִרְעִיתֵי אָדָם אַתֶּם". אַתֶּם קְרִיּוּיֵי אָדָם, וְאֵין הַגּוֹיִם קְרִיּוּיֵי אָדָם

. The graves of gentiles do not render items impure through a tent, as it is stated: "And you My sheep, the sheep of My pasture, are men [adam]" (Ezekiel 34:31), from which it is derived that you, the Jewish people, are called men [adam] but gentiles are not called men [adam]. Since the Torah introduces the *halakha* of ritual impurity of a tent with the words: "When a man [adam] dies in a tent" (Numbers 19:14), this *halakha* applies only to corpses of Jews but not those of gentiles.

12 ספרי ראה ט"ו, י"ח,

וברכך ה' אלהיך. יכול אפילו עומד ובטל? תלמוד לומר בכל אשר תעשה.

"And the L-rd you G-d will bless you": I might think even if you sit idle? Therefore the verse continues: "in all that you do".

13 פסחים ס"ד, ב'

רָבָא אָמַר: נוֹעֲלִין תַּנּוּן, וְלֹא סְמְכִינָן אַנְיָסָא.

Rava said: We learned in the mishna that people would close the doors, and we do not rely on a miracle to ensure that the courtyard not become overly crowded.

14) רש"י מיכה ה', ו'

כטל מאת ה'. שאין בא לעולם ע"י אדם ולא יבקשו פני אדם עליו כך לא יקוה ישראל לעזרת איש כי אם בה':
like dew sent by the Lord: which does not come to the world through man, and people do not ask for it, so Israel will not hope for the help of man, but for the Lord.

15) תהלים קי"ח, ח'

טוב לַחֲסוֹת בַּיהוָה מִבְּטֹחַ בְּאָדָם:

It is better to take shelter in the Lord than to trust in man.

16) תהלים נ"ה, כ"ג

הַשְׁלֵךְ עַל-יְהוָה | יְהַבֶּךְ וְהוֹאֵל כְּלִכְלֵךְ לֹא-יִתֵּן לְעוֹלָם מוֹט לְצַדִּיק:

Cast your burden on the Lord, and He will bear you; He shall never allow a righteous man to falter.

ד

17) שבת ל"א, סוף עמוד א'

אמר ריש לקיש: מאי דכתיב "וְהָיָה אֱמוּנַת עַתִּידֶיךָ חֹסֶן יְשׁוּעוֹת חֲכָמַת וְדַעַת וְגו'". "אֱמוּנַת" — זֶה סֵדֶר זְרָעִים.

Reish Lakish said: What is the meaning of that which is written: "And the faith of your times shall be a strength of salvation, wisdom, and knowledge, the fear of the Lord is his treasure" (Isaiah 33:6)? Faith; that is the order of *Zera'im*, Seeds, in the Mishna, because a person has faith in God and plants his seeds (Jerusalem Talmud).

18) תוספות

אמונת זה סדר זרעים - מפרש בירושלמי שמאמין בחי העולמים וזרע:

Faith; that is the order of *Zera'im*, Seeds; The Yerushalmi explains, that this is because a person has faith in God and plants his seeds

19) נח ח', כ"ב

עַד כְּלַיְמֵי הָאָרֶץ זָרַע וְקָצִיר וְקָרָ וְחָם וְקִיץ וְחֹרֶף וַיּוֹם וַלֵּילָה לֹא יִשְׁבְּתוּ:

So long as the earth exists, seedtime and harvest, cold and heat, summer and winter, and day and night shall not cease."

ה

(20) תולדות כ"ה, כ"ג

וַיֹּאמֶר יְהוָה לָהּ שְׁנֵי גוֹיִם (כתיב גיים) בְּבֶטְנְךָ וּשְׁנֵי לְאֻמִּים מִמֶּעֶיךָ יִפְרְדוּ וּלְאֵם מִלְאֵם יֶאֱמָץ וְרַב יַעֲבֹד צְעִיר:

And the Lord said to her, "Two nations are in your womb, and two kingdoms will separate from your innards, and one kingdom will become mightier than the other kingdom, and the elder will serve the younger.

(21) משלי י', כ"ב

בְּרַכַּת יְהוָה הִיא תַעֲשִׂיר וְלֹא-יוֹסֵף עֲצָב עִמָּה:

The blessing of the Lord will bring riches, and toil will add nothing to it.

(22) אבות פרק ב', משנה י"ב

רַבִּי יוֹסֵי אוֹמֵר: יְהִי מָמוֹן חֵבְרֵךְ חֵבִיב עֲלֶיךָ כְּשֵׁלָךְ. וְהִתְקַן עֲצֻמָּה לְלִמּוּד תּוֹרָה, שְׂאִינָה יִרְשָׁה לָּךְ. וְכָל מַעֲשֶׂיךָ יְהִיוּ לְשֵׁם שָׁמַיִם.

Rabbi Yossei would say: The property of your fellow should be as precious to you as your own. Perfect yourself for the study of Torah, for it is not an inheritance to you. And all your deeds should be for the sake of Heaven.

(23) משלי ג', ו'

בְּכָל-דַּרְכֶיךָ דַּעֲהוּ וְהוּא יַיָּשֶׁר אַרְחֻתֶיךָ:

Know Him in all your ways, and He will direct your paths.

(24) אבות פרק ד', משנה ב'

בֶּן עֲזַאי אוֹמֵר: הָיוּ רֹץ לְמִצְוָה קְלָה, וּבֹרַח מִן הָעֲבֵרָה, שְׂמִצְוָה גִּוְרָת מִצְוָה, וְעֲבֵרָה גִּוְרָת עֲבֵרָה, שְׂשֹׁכֵר מִצְוָה מִצְוָה, וּשְׂכָר עֲבֵרָה עֲבֵרָה.

Ben Azzai would say: Run to pursue a minor mitzvah, and flee from a transgression. For a mitzvah brings another mitzvah, and a transgression brings another transgression. For the reward of a mitzvah is a mitzvah, and the reward of transgression is transgression.

י

(25) שבת ק"ה, ב'

רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן אֶלְעָזָר אוֹמֵר מִשּׁוּם חִילְפָא בַר אֲגָרָא שְׂאֵמֵר מִשּׁוּם רַבִּי יוֹחָנָן בֶּן נוּרִי: הַמְקַרֵּעַ בְּגָדָיו בְּחִמְתּוֹ, וְהַמְשַׁבֵּר כְּלָיו בְּחִמְתּוֹ, וְהַמְפַזֵּר מְעוֹתָיו בְּחִמְתּוֹ, יְהִי בְּעֵינָיו כְּעוֹבֵד עֲבוּדָה זָרָה. שְׂכָר אוֹמְנוּתוֹ שֶׁל יֵצֵר הָרָע: הַיּוֹם אוֹמֵר לוֹ עֲשֵׂה כָּךְ, וְלִמְחָר אוֹמֵר לוֹ עֲשֵׂה כָּךְ, עַד שֶׁאוֹמֵר לוֹ עֲבוֹד עֲבוּדָה זָרָה וְהוֹלֵךְ וְעוֹבֵד. אָמַר רַבִּי אֲבִין: מֵאֵי קָרָאָה — "לֹא יְהִיֶּה בָּךְ אֵל זָר וְלֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לְאֵל נָכַר", אֵיזְהוּ אֵל זָר שֶׁיֵּשׁ בְּגוֹפוֹ שֶׁל אָדָם? הָיוּ אוֹמְרֵי, זֶה יֵצֵר הָרָע.

it taught in a *baraita* that Rabbi Shimon ben Elazar says in the name of Hilfa bar Agra, who said in the name of Rabbi Yohanan ben Nuri: One who rends his garments in his anger, or who breaks his vessels in his anger, or who scatters his money in his anger, should be like an idol worshipper in your eyes, as that is the craft of the evil inclination. Today it tells him do this, and tomorrow it tells him do that, until eventually, when he no longer controls himself, it tells him worship idols and he goes and worships idols. Rabbi Avin said: What verse alludes to this? "There shall not be a strange god within you, and you shall not bow to a foreign god" (Psalms 81:10). What is the strange god that is within a person's body? Say that it is the evil inclination. One may not rend his garments in anger, because in doing so he is deriving pleasure from satisfying the evil inclination.

26) אמר ר' אושעיא תרפ"ט פרק ז'

..דהנה היצה"ר והנה"ב אינם באים להאדם בפתע פתאום להסיתו לעשות דבר האסור כי אם בא להזדווג עמו ולהתרועע עם האדם, ער ווערט מיט אים א גוטער פריינד, וכמאמר היום אומר לו כך ולמחר אומר לו כך, דתחלת הזדווגות היצה"ר אל האדם שמסכים לו על כל אשר יעשה, שאומר לו מה שעשית כך וכך הוא ראוי ונכון, מי דארף היטין דעם גיזונד, מי דארף זיין א איש בין אנשים, מיא דארף ועלין גיפעלין דעם אנדערין, מי דארף טאקע מקיים זיין מצות אבער יעדער זאך האט דאך א שיעור וממציא לו ראיות ודוגמאות אשר מלבד זה שעי"ז הוא לווד האדם ברשותו, הנה הוא מקררו מאד שיהי' הקיום של המצות בקרירות בדרך מצות אנשים מלומדה, עד שמסיתו גם בדברים אשר לא תעשינה להאשים נפשו,

27) רמב"ם הלכות גירושין סוף פרק ב'

שְׂאִין אוֹמְרִין אָנוּס אֶלֶּא לְמִי שְׁנִלְחֵץ וְנִדְחֵק לְעִשׂוֹת דְּבַר שְׂאִינוּ מְחִיב בּוּ מִן הַתּוֹרָה לְעִשׂוֹתוֹ כְּגוֹן מִי שֶׁהִכָּה עַד שֶׁמָּכַר אוֹ עַד שֶׁנָּתַן. אֲבָל מִי שֶׁתִּקְפוּ יִצְרוּ הָרַע לְבַטֵּל מִצְוָה אוֹ לְעִשׂוֹת עֲבֵרָה וְהִכָּה עַד שֶׁעָשָׂה דְּבַר שֶׁחֵיב לְעִשׂוֹתוֹ אוֹ עַד שֶׁנִּתְרַחַק מִדְּבַר הָאָסוּר לְעִשׂוֹתוֹ אִין זֶה אָנוּס מִמֶּנּוּ אֶלֶּא הוּא אָנוּס עַצְמוֹ בְּדַעְתּוֹ הָרַע. לְפִיכָךְ זֶה שְׂאִינוּ רוֹצֵה לְגַרֵּשׁ מֵאַחַר שֶׁהוּא רוֹצֵה לְהִיּוֹת מִיִּשְׂרָאֵל וְרוֹצֵה הוּא לְעִשׂוֹת כָּל הַמִּצְוֹת וְלִהְתַּרְחַק מִן הָעֲבֵרוֹת וְיִצְרוּ הוּא שֶׁתִּקְפוּ וְכִיּוֹן שֶׁהִכָּה עַד שֶׁתִּשָּׁשׁ יִצְרוּ וְאָמַר רוֹצֵה אֲנִי כְּבָר גֵּרֵשׁ לְרִצּוֹנוֹ.

Because the concept of being compelled against one's will applies only when speaking about a person who is being compelled and forced to do something that the Torah does not obligate him to do - e.g., a person who was beaten until he consented to a sale, or to give a present. If, however, a person's evil inclination presses him to negate [the observance of] a mitzvah or to commit a transgression, and he was beaten until he performed the action he was obligated to perform, or he dissociated himself from the forbidden action, he is not considered to have been forced against his will. On the contrary, it is he himself who is forcing [his own conduct to become debased].

With regard to this person who [outwardly] refuses to divorce [his wife] - he wants to be part of the Jewish people, and he wants to perform all the mitzvot and eschew all the transgressions; it is only his evil inclination that presses him. Therefore, when he is beaten until his [evil]

inclination has been weakened, and he consents [to the divorce], he is considered to have performed the divorce willfully.

ז

(28) פנחס כ"ה, י"ג

וְהִיְתָה לּוֹ וּלְזַרְעוֹ אַחֲרָיו בְּרִית כְּהֵנֶת עוֹלָם תַּחַת אֲשֶׁר קָנָא לְאֱלֹהֵיוּ וַיִּכְפֹּר עַל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:

It shall be for him and for his descendants after him [as] an eternal covenant of kehunah, because he was zealous for his God and atoned for the children of Israel."

(29) רש"י פרשתינו כ"ה, ג'

פעור: על שם שפוערין לפניו פי הטבעת ומוציאין רעי, וזו היא עבודתו:

Peor: [פְּעוֹר was so named] because before it they bared פּוֹעֲרִין their anus before it and relieved themselves. This was the manner of its worship.

(30) ספרי פנחס כ"ה, י"ג

לכפר על בני ישראל לא נאמר כאן אלא ויכפר על בני ישראל, שעד עכשיו לא זזו, אלא עומד ומכפר עד שיחיו המתים:

"and he will atone for the children of Israel": It is not written "to atone for the children of Israel," but "and he will atone for the children of Israel." Until now he has not stirred (from his place), but he stands and atones until the revival of the dead.

(31) סנהדרין פ"ב, א'

א"ר חסדא הבא לימלך אין מורין לו איתמר נמי אמר רבה בר בר חנה א"ר יוחנן הבא לימלך אין מורין לו

Rav Hisda says: Concerning one who comes to consult with the court when he sees a Jewish man engaging in intercourse with a gentile woman, the court does not instruct him that it is permitted to kill the transgressor. It was also stated that Rabba bar bar Hana says that Rabbi Yoḥanan says: Concerning one who comes to consult with the court, the court does not instruct him that it is permitted to kill the Jewish man engaging in intercourse with a gentile woman

ח

(32) בשלח ט"ז, י"ח

וַיִּמְדוּ בְעֹמֶר וְלֹא הָעֵדִיף הַמֶּרְבֵּה וְהַמִּמְעִיט לֹא הִחְסִיר אִישׁ לְפִי־אָכְלוֹ לְקֹטוֹ:

And they measured [it] with an omer, and whoever gathered much did not have more, and whoever gathered little did not have less; each one according to his eating capacity, they gathered.

(33) ילקוט שמעוני בשלח רמז רנ"ח

דבר יום ביומו .. רבי אלעזר המודעי אומר כדי שלא ילקט אדם מהיום למחר כעין מערב שבת לשבת שנאמר דבר יום ביומו. מי שברא היום ברא פרנסתו. מכאן היה רבי אליעזר אומר כל מי שיש לו מה שיאכל היום ואומר מה אני אוכל למחר הרי מחוסר אמנה שנאמר למען אנסנו הילך בתורת.

(34) בשלח ט"ז, ל"ה

וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אָכְלוּ אֶת־הַמָּן אַרְבָּעִים שָׁנָה עַד־בָּאָם אֶל־אֶרֶץ נוֹשֶׁבֶת אֶת־הַמָּן אָכְלוּ עַד־בָּאָם אֶל־קְצֵה אֶרֶץ כְּנָעַן:

And the children of Israel ate the manna for forty years until they came to an inhabited land. They ate the manna until they came to the border of the land of Canaan.

ט

(35) תניא ריש פרק ל"ז

והנה תכלית השלימות הזו של ימות המשיח ותחיית המתים שהוא גילוי אור א"ס ב"ה בעו"ה הגשמי תלוי במעשינו ועבודתנו כל זמן משך הגלות

This culminating fulfillment of the Messianic Era and of the Resurrection of the Dead, which is the revelation of the light of the blessed En Sof in this material world, depends on our actions and service throughout the duration of the galut.

(36) שיר השירים ב', ט'

דוֹמָה דוֹדִי לְצִבִּי אוֹ לְעֵפֶר הָאֵילִים הִנֵּה־זֶה עוֹמֵד אַחַר כְּתָלָנוּ מִשְׁגִּיחַ מִן־הַחַלְלוֹת מִצִּיץ מִן־הַחַרְקָיִם:

My beloved resembles a gazelle or a fawn of the hinds; behold, he is standing behind our wall, looking from the windows, peering from the lattices.

(37) מכתב אדמו"ר הרי"ץ, בתחילת היום - יום

אין דער איצטיגער צייט פון הרת עולם.. וואס השם יתברך האט אונגעצונדען די גלות ווענט

In the current era of world turbulence.. When Hashem set fire to the walls of exile.

(38) מסכת תמיד בסופה

השיר שהיו הלויים אומרים במקדש ..

בשבת היו אומרים (תהלים צב, א) מזמור שיר ליום השבת מזמור שיר לעתיד לבוא ליום שכולו שבת ומנוחה לחיי העולמים:

The following is a list of each daily psalm that the Levites would recite in the Temple. ..On Shabbat they would recite the psalm beginning: "A psalm, a song for Shabbat day" (Psalms, chapter 92). This is interpreted as a psalm, a song for the future, for the day that will be entirely Shabbat and rest for everlasting life.
